

givet sit Forslag med Hensyn til den ene af de Love, der var stillet den til Opgave, og det ventes, at i den nærmeste Fremtid ogsaa det andet Forslag vil fremkomme. Jeg har altsaa ingen som helst Klage at føre over det Arbejde, der er præsteret fra Kommissionens Side, men derimod skal jeg ikke negte, at den Opfattelse af den ærede Minister, hvorefter han søger at hæde disse to Love sammen til at udgjøre et uadskilligt Hele, en Art legislativ flæmest Tvilling, saa at man nødvendigt maatte have det ene Forslag for at kunne faae det andet, og det andet for at kunne faae det ene — at denne Opfattelse ikke falder sammen med den Uskuelse, jeg har været i Stand til at tilegne mig. Jeg tror, at det vilde være meget uheldigt for denne Sag, om man Intet vilde gjøre for den, før man var i Stand til fuldstændig, helt og paa eengang at ordne den. Jeg tror, at man vilde handle rigtigt i ved denne Leilighed at dele Lovene i mindre Dele og freidig tage paa en mindre Del ad Gangen, og ikke vente, indtil man kan tage det Hele for; thi dels vil Tiden gaa hen, og dels frygter jeg for, naar man paa eengang skal tage saameget for, som disse to Love ville komme til at omfatte, at Kræfterne ville svigte. Naar jeg vil undersøge, i hvilket Forhold disse to Love staa til hinanden, forekommer det mig, at der kunde være Grund til at erkjende, at uden en Lov om maritime Domstole vil en Lov, der paabyder Undersøgelse af usødygtige Skibe, ikke være i Stand til at gjøre sin fulde Nytte. Jeg vil ligeledes indbringe, at uden denne Lov, som gaar ud paa at føre et Tilsyn med de usødygtige Skibe, kan der komme til at mangle et væsentligt Moment, naar der senere bliver Tale om at gjøre Ansvar gjældende mod Skibsførere, men ikke bestomindre synes det at stille sig saaledes, at den væsentligste Trang vil kunne afhjælpes, dersom man snarest muligt fik tilveiebragt en Lov om usødygtige Skibe. Der tror jeg, Trangen er størst. Det er, hvad jeg vil kalde, det eksekutive Polit i dette Spørgsmaal; derpaa er det, at man først og fremmest skulde rette sin Opmærksomhed; thi selv om det ikke skulde være muligt strax at gjøre Ansvar gjældende mod de rette Ansvarhavende, fordi man savner den fornødne Lovgivning om Ansvarsforholdet, vilde dog en saadan Lov, naar den var ledsaget af en tilsvarende Organisation, være i Stand til faktisk at forhindre en Del af de Ulykker, som nu foregaa paa Søen, og man vilde være i Stand til derved at raade Bod paa det, det kommer mest an paa, nemlig den usødygtige Tilfættelse af Menneskeliv. Kan man saa inden kort Tid derefter tillige faae en Lov om maritime Domstole, saa saameget desto bedre (Lugen: De to Love høre sammen). Ja, det er det, jeg ikke kan skjønne, at de i den Grad høre sammen, at man skal hæde dem sammen;

gjør man det, frygter jeg i alt Fald for, at Sagen vil være udsat for en lang og større Forhaling, end vi kunne gjøre os rede for i dette Dieblit. Det er høist sandsynligt, at det ærede Medlem for Christianshavn, der er et af Kommissionens Medlemmer, ganske anderledes kan have gennemtaent denne Tanke end vi, som staa udenfor og betragte Sagen med den almindelige Interesse, som enhver Medborger skylder denne Sag. Det er altsaa muligt, at det ærede Medlem vil være i Stand til at paavise saadanne Argumenter, som gjøre det nødvendigt at hæde disse to Sager sammen; men indtil videre er jeg ikke i Stand til at se det, og jeg ønsker at udtale mig til Fordel for Udskillelsen af dem, forbi jeg frygter, at en Sammentæjning kunde bidrage til en stor Forhaling. — Der er et andet Punkt, som ikke er berørt af den ærede Forespørger, og som jeg ligeledes tillægger stor Bigtighed, fordi jeg af en Misforstaaelse paa denne Side frygter en Forhaling af hele Spørgsmaalets praktiske Gjennemførelse. Dersom man nemlig vilde sige: „Vi kunne ikke gjøre Noget alene herhjemme i Danmark, vi maa vente paa, at vi kunne komme til Enighed i alt Fald med de os nærmest liggende Lande, før vi gjøre Noget paa dette Omraade; ved nu at gaa hen og indføre et strengt Tilsyn med vore Handelskibe, vilde vi paalægge de danske Rhederier et Tryk, der vilde skade dem i Konkurrencen med de svenske, norske og preussiske, og derfor maa vi vente, indtil Reglerne ere blevne ens for at medtage hele Omraadet, i alt Fald det Omraade, som ligger omkring Østersøen, for at ikke ved det stærke Konkurrence-Bæddelsb, som finder Sted, den danske Skibsfart skal blive ugunstigt stillet“ — hvis man vil opstille en saadan Sætning, kan man ligesaa gjerne, siger jeg, laa en Streg over alle Reformer paa dette Omraade; thi da vil det være ikke alene Decennier, men Menneskealdere, før Noget sker. Forholdene ere i den Henseende forskjellige mellem de forskjellige Lande. Vi kunne ikke vente, at den samme Regel, vi opstille, skal blive godkjendt enten i Sverrig eller Norge. (Klein: Hvorfor?) Jordi Skibsfartsforholdene ere saa væsentlig forskellige. For blot at nævne et eneste Punkt, saa er fra Norge og Sverrig Hovedudførelsen Trælast, fra Danmark er Hovedudførelsesgjæstanden Korn; men et Skib, som er i Stand til nogenlunde trygt at føre Trælast over Havet (Lugen: Med Trælast!). Ja, vi kunne ikke her gaa ind paa enkelte Omstændigheder, nu er ikke Spørgsmaalet, om de maa have Last paa Dækket eller ikke — nu holder jeg mig til den ganske almindelige Sætning, at et Skib, der gaar over Havet med Trælast, kan være mindre sødygtigt end et Skib, der gaar over Havet med Korn. Vi have ikke nogen saadan Bestemmelse som den, det ærede Medlem omtalte, der findes i den engelske Akt, for at forhindre, hvad der kal-